

РЕШЕНИЕ

№ 2750

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1640** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от адв. С. С. от САК, действащ като пълномощник на И. Х. Б., против Решение № 20006340 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 16116/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 97-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № 19-4332-012830/09.07.2019 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта му по т. 2, като е намалил размера на наложеното на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказание „глоба“ на 50 лв., за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от с.з. и е потвърдил наказателното постановление в останалата му част.

В жалбата е изложено твърдение за неправилност на обжалваното решение, като според касатора мотивите на въззивния съд били крайно лаконични и бланкетни. Изразено е становище, че фактическата обстановка по делото не е установена правилно, като съдът се е позовал единствено на писмени обяснения и декларации, без да разпита свидетелите – очевидци на ПТП. Съдът не бил събрал всички необходими доказателства и се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка. иска се отмяна на съдебното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Не претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът по касация, в съдебно заседание не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд е проверил обективно и всестранно описаната фактическа обстановка, позовавайки се на наличните в административната преписка писмени доказателства (АУАН, сведение от Х. П. К., обяснение от Т. Р., декларация от касатора; скица на ПТП; констативен протокол и докладна записка) и на свидетелските показания. По същество е приел, че административнонаказателната отговорност е ангажирана законосъобразно, вкл., че обвинението е доказано, а при съставянето на АУАН и издаването на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице.

Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на районния съд. Фактическата обстановка, включително обстоятелствата, в резултат на които е настъпило пътното произшествие се установяват и доказват от споменатите по-горе писмени и гласни доказателства. В съдебните заседания касаторът и упълномощеният от него адвокат (автор и на касационната жалба) не са ангажирали доказателства за насрещно доказване. Въззивният съд е изложил мотиви, касаещи всички, описани в наказателното постановление съставомерни признаци на двете нарушения, както и по отношение законосъобразността на НП от формална гледна точка – форма, съдържание, компетентност на издателя на АУАН и НП, срокове за съставянето им и връчването им.

Санкционната норма на чл. 175, ал. 1, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП предвижда задължение за водач на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са пострадали хора, да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Безспорно е установено, че касаторът не е сторил това. Правилно съдът е намалил размера на наложеното наказание до законоустановения минимум, с оглед липсата на мотиви какво налага размерът му да бъде в максимален такъв.

Описанието на изпълнителното деяние, свързано с причиняване на ПТП, както в АУАН, така и в НП съответства на хипотезиса от нормата на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. първо и второ ЗДвП.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20006340 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД №
16116/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 97-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.